

Molí de Dalt del mas Lloretó

Copons

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Mas Lloretó, 08289
Emplaçament: Al nord-oest del nucli urbà, a uns 40 metres al sud-oest de la masia, sota les restes de la bassa
Alçada: 485m

Coordenades:

Latitud: 41.65204
Longitud: 1.50507
UTM Est (X): 375520
UTM Nord (Y): 4612223

Classificació

Número de fitxa: 08071-55
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: El molí està mig soterrat i completament tapat per l'abundant vegetació
Protecció: Inexistent
Número inventari IPA 26426
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08070A00300027
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat

Descripció

Edifici aïllat i semi-soterrat, situat sota l'antiga bassa que l'alimentava i amb accés des d'un dels camps de conreu que envolten la masia. Presenta una planta rectangular formada per la sala de les moles, a la planta baixa, i per sota el carcabà. S'accedeix a la façana principal mitjançant unes escales de pedra que baixen fins al nivell del portal d'accés, que es troba sota el nivell de circulació del camp de conreu que li dona accés. Es tracta d'una gran obertura d'arc de mig punt adovellat, que fou reformada mitjançant una porta d'accés rectangular oberta al mig i amb els brancals bastits amb carreus de pedra escairats. D'aquesta manera, l'arc queda disposat a mode de timpà, en aquest cas protegit amb una reixa de ferro decorada. Al interior, la sala de moles està coberta per una volta apuntada bastida amb carreus de pedra disposats en filades regulars. Al fons de la sala es conserva la mola volandera, tot i que també hi ha dos pilars bastits amb totxo resultat d'una reforma datada a mitjans del segle XX (s'hi col·locà una turbina per fer pujar la llum a la masia). Per sota d'aquesta planta es documenta el carcabà, al que no es pot accedir. La construcció és bastida amb pedra desbastada de diverses mides lligada amb morter de calç, exceptuant els carreus de la volta de la planta baixa i els de les obertures de la façana principal.

Observacions:

La bassa presenta una planta en forma de gota d'aigua, tot i que actualment està buida i ha estat reconvertida en un camp de conreu. Es conserven trams dels murs que la bastien, amb carreus de pedra de grans dimensions, el canal i el cup, situat a l'extrem de migdia. Antigament hi havia un camí que comunicava la masia amb els horts, la bassa i el molí, tot i que actualment s'ha perdut en benefici dels conreus.

Història

La primera referència documental relacionada amb aquest molí és de l'any 1825. Es tracta del testament de Josep Lloret i Jayme, el qual deixa en herència al seu fill Roc, la casa, un molí fariner i uns 60 jornals de terra. A mitjans de segle, en el llibre d'Amillaments de l'any 1851, es reflecteix que Roc Lloret cotitzava per un molí fariner 65 rals de billó. En el quadern de l'any 1854, apareix el sobrenom de Lloretó en referència al cognom dels propietaris. Posteriorment, la finca es dividí l'any 1866 en dues, quedant el molí integrat en la propietat dels Lloret. Bonaventura Sellés, el propietari de l'altra part de la finca, tenia el dret de moldre el blat al molí. El molí va estar en funcionament fins a principis del segle XX. Posteriorment, l'any 1966 s'hi instal·là un ariet hidràulic per poder pujar l'aigua de la bassa fins a la masia. També instal·là una turbina al carcabà per poder tenir llum a la casa de 12 volts.

Bibliografia

AMIGÓ, Jordi; MICALÓ, Anna; VILA, Josep M. (1998). "Els Molins del terme de Copons". A Arqueologia medieval a l'Anoia (ACRAM). Barcelona: Diputació de Barcelona, p. 23-27. IPA (1991). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Copons. MICALÓ I AUMEDES,

Anna; VILA I CARABASA, Josep M.; AMIGÓ I BARBETA, Jordi (1997). Els Molins de Copons. Molí Lloretó de Dalt. Molí núm. 1. Barcelona: Diputació de Barcelona [inèdit]. MICALÓ I AUMEDES, Anna; VILA I CARABASA, Josep M.; AMIGÓ I BARBETA, Jordi (2000). "Els molins de Copons (Anoia)". A AMIGÓ, Jordi; CAIXAL, Àlvar; CASTELLANO, Anna [et al.]. Estudis històrics sobre patrimoni arquitectònic. Barcelona: Diputació de Barcelona, Quaderns científics i tècnics de Restauració monumental, núm. 11, p. 24-26. MICALÓ I AUMEDES, Anna; VILA I CARABASA, Josep M.; AMIGÓ I BARBETA, Jordi (2001). "Els Molins de Copons". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 11, p. 2-3. MICALÓ I AUMEDES, Anna; VILA I CARABASA, Josep M.; AMIGÓ I BARBETA, Jordi (2001). "Molí de Dalt del Lloretó". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 12, p. 2-3. PALAU RAFECAS, Salvador (1991). "Els molins fariners de la conca de l'Anoia". Miscel·lània Penedesenca, núm. 15, p. 604. RIBA I GABARRÓ, Josep (1991). "Copons". A Josep M. TORRAS I RIBÉ (coord.) Història de l'Anoia. Manresa: Edicions Selectes, v.

